

ה"ט 21240/04/18 - ג'יהאד אבו חרב נגד זינא פאהום

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 21240-04-18 אבו חרב נ' פאהום

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט יוסף סוהיל - סגן נשיא
מבקש ג'יהאד אבו חרב
נגד משיבה זינא פאהום

פסק דין

ענייננו בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001. בתאריך 12/4/2018 ניתן צו במעמד צד אחד והיום התקיים דיון במעמד הצדדים.

המבקש הינו מנהל מוסד מע"ש - מרכז עבודה שיקומי לבעלי צרכים מיוחדים בעיר נצרת. המשיבה הינה אימו של חניך במוסד, נכה בפלג גופו השמאלי, בן 41.

יצוין כי בעבר ניתן צו בהסכמה למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבה, על רקע דומה, ובעקבותיו וכפי שעלה מדברי שני הצדדים היה נוהל מוסכם על פיו המשיבה הייתה מסיעה את בנה הנכה עד לשער בית הספר, ואז מתקשרת לבית הספר ומלווה קבועה מגיעה ומלווה את הבן על כיסא גלגלים על תוך בית הספר.

נוהל זה התקיים לאורך כשנה ויותר, אף לאחר שפג תוקפו של אותו צו קודם למניעת הטרדה מאיימת.

בבקשה מתואר מקרה שאירע ב- 10/4/2018 עת הגיעה המשיבה כשהיא מסיעה את בנה הנכה לשערי בית הספר, ואף ביקשה להיכנס לבית הספר ולהיות עם בנה לפרק זמן מסוים. אז ניגש אליה המבקש, שאל אותה "מה קורה" והיא ביקשה שבהעדר מלווה תלווה היא בעצמה את בנה לתוך בית הספר ותשהה איתו לפרק זמן מסוים.

בתגובתה ובעדותה בפני היום הסבירה המשיבה כי מאז 12/2/2018 נעדר בנה מהמוסד בשל העובדה שהמלווה הפסיקה ללוות אותו לאחר שנכנסה להריון. בעקבות כך, פנתה המשיבה לראש העיר נצרת, ולטענתה קיבלה את אישורו ללוות את בנה לתוך בית הספר על אף הנוהל שהיה נגד לאותו מועד.

כך או כך, לטענתה, באותו יום כל שהיה, לאחר שהמבקש ביקש ממנה לעזוב את המקום, זאת לאחר שלא הצליחה להשיג את ראש העיר טלפונית כדי שידבר עם המבקש בעניין הנוהל שהיה, שהיא עזבה את המקום, ללא שהיו התרחשויות חריגות או דין ודברים חריגים בינה לבין המבקש.

המבקש טוען כי באותו יום, בהמשך היום, קיבל איומים טלפוניים ממספרים חסויים, וחושד הוא שמאחורי האיומים האלה עומדת המשיבה.

הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא, לרבות איומים עליו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולחזור על מעשיו.

לא שוכנעתי כי היה במקרה שאירע ב- 10/4/2018 משום הטרדה מאיימת מצד המשיבה כלפי המבקש.

לזכותה של המשיבה יאמר כי היא שמרה בקפדנות על נוהל שהיה מוסכם בין הצדדים, אף לאחר תום תקופת הצו הקודם למניעת הטרדה מאיימת, וכל שהשתנה הוא שמזה כחודשיים בנה אינו מגיע למוסד בשל העדר מלווה. פניותיה של המבקשת לראש העיר נצרת, כך לטענתה, נענו בכך שהיא תוכל בעצמה ללוות את בנה לתוך המוסד. ויודגש, המוסד הינו בניהולה של עיריית נצרת.

אף אם המבקש ראה בהתנהגותה של המשיבה באותו יום משום חריגה מנוהל קיים, יש להבין לליבה של המשיבה אשר בנה הנכה נעדר מהמוסד משך כחודשיים, ומשום כך מצאה לנכון לפנות לראש העיר בבקשה להתערבותו ובהמשך אף ראתה לנכון ללוות את בנה לתוך בית הספר באותו יום.

אין לראות במקרה חד פעמי זה משום הטרדה מאיימת, משלא ניתן היה להצביע על התנהגות המעלה חשש להטרדה מאיימת כלשהי מצד המשיבה. עוד ייאמר לזכותה, שהיא עזבה את המקום לבקשת המבקש, ומבלי ללבות את הרוחות.

מאידך, לא הוכח בפניי כי האיומים שהושמעו כלפי המבקש קשורים לאירוע של אותו יום, או שמא ידה של המשיבה באיומים אלה.

לאור האמור הנני דוחה את הבקשה.

בנסיבות אינני עושה צו להוצאות.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.